

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 22. maj 2007
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2007-730-0482
Dok.: AHN40347

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 13 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse af børn og unge mod seksuelle overgreb (B 111), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. april 2007.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 13 af 30. april 2007 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse af børn og unge mod seksuelle overgreb (B 111):

”Ministeren bedes kommentere kronikken ”Dansk Justitsmord – i svensk belysning” fra Politiken den 16. april 2007 herunder oplyse, om ministeren finder det sandsynligt, at fejlkendelser i pædofilisager forekommer ligeså ofte i Danmark, som det tilsyneladende er tilfældet i Sverige. Såfremt dette er tilfældet, bedes ministeren oplyse, hvad årsagerne hertil kan være, herunder ønskes vurderet, i hvilket omfang lemfældig bevisførelse kan have spillet en rolle i sådanne sager.”

Svar:

1. Kronikken i Politiken den 16. april 2007 omhandler spørgsmålet om risikoen for påvirkning af børnenes forklaringer i straffesager om seksuelt misbrug af børn. Spørgsmålet belyses med udgangspunkt i rapporten ”Felaktigt dömda”, som den svenske justitiekansler afgav i 2006 i forbindelse med et retssikkerhedsprojekt.

I rapporten bliver en række genoptagne svenske straffesager gennemgået. Fælles for sagerne er, at samtlige tiltalte var blevet fundet skyldige i forbindelse med den oprindelige domstolsbehandling, men efterfølgende blev frifundet i forbindelse med, at sagerne blev genoptaget. I alt behandler rapporten 11 sager. 8 af sagerne vedrører påståede seksuelle overgreb på børn. Rapporten viser, at det i disse sager er et gennemgående træk, at der har været en påvirkning af børnenes forklaringer om de påståede overgreb.

I rapportens konkluderende kapitel peges der på en række fejl og mangler ved politiets, anklagemyndighedens og domstolenes behandling af sagerne.

2. Justitsministeriet har i en årrække været opmærksom på de særlige problemstillinger, som straffesager om seksuelt misbrug af børn kan give anledning til, herunder risikoen for påvirkning af børnenes forklaringer om eventuelle overgreb.

I 2000 blev der således under Justitsministeriet nedsat en bredt sammensat arbejdsgruppe om gennemførelse af straffesager om seksuelt misbrug

af børn. Arbejdsgruppen afgav betænkning i 2002, hvor den blandt andet foreslog en række tiltag med henblik på at sikre, at der ikke sker påvirkning af børns forklaringer i forbindelse med straffesager om seksuelt misbrug af børn.

På baggrund af arbejdsgruppens anbefalinger blev der i 2003 gennemført ændringer af retsplejeloven (lov nr. 228 af 2. april 2003 om ændring af straffeloven, adoptionsloven og retsplejeloven – Børnepornografi, seksuel udnyttelse af børn, salg af børn og gennemførelse af straffesager om seksuelt misbrug af børn). Lovændringen indebar blandt andet, at der blev indsat en udtrykkelig hjemmel til, at videoafhøringer kan anvendes som bevis under hovedforhandlingen i sager om seksuelt misbrug af børn.

Endvidere udsendte Rigsadvokaten i 2003 – på grundlag af den ændrede lovgivning og på baggrund af de øvrige anbefalinger i betænkningen fra 2002 - en meddelelse til anklagemyndigheden og politiet om behandling af sager om seksuelt misbrug af børn. Meddelelsen er senest revideret den 22. februar 2007 ved Rigsadvokatens meddelelse nr. 2/2007 om behandlingen af sager om seksuelt misbrug af børn og videoafhøring af børn i sådanne sager.

Meddelelsen indeholder retningslinier for gennemførelsen af afhøringer af børn i sådanne sager, herunder også om varetagelse af den mistænkte retssikkerhed. Meddelelsen indeholder også vejledning om, hvordan anklagemyndigheden og politiet bør forholde sig i sager, hvor spørgsmålet om såkaldte genfundne erindringer (recovered memory) er aktuelt. I den forbindelse fremgår det, at anklagemyndigheden har mulighed for at indhente generelle oplysninger, herunder litteratur, om den lægelige vurdering vedrørende genfundne erindringer hos Justitsministeriet, Retspsykiatrisk Klinik, der har påtaget sig at foretage en løbende opdatering af relevant materiale.

3. Rigsadvokaten har oplyst over for Justitsministeriet, at man ikke har kendskab til sager, hvor domfældelse må antages at være sket på grundlag af genfundne erindringer.